

Statement and Dialogue in Sangam Internal Literature – A Study

K. Priyanka

*Research Scholar, Department of Tamil
Thiruvalluvar University, Serkkadu, Vellore*

Abstract

The method of statement is essential to the expression of ideas in the internal poems. Through the statement, one can know the nature of a person. We can know the nature of the internal poets through their expressions. It is impossible to separate this from the thoughts of the poets who created the poem. In this way, the study aims to examine the way in which the sangam internal poems allow for dialogue structure from the position of expression.

Keywords: *Statement, Dialogue, Internal Characters Feelings*

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/>

[zenodo.18981363](https://zenodo.org/record/18981363)

References

1. Amirthagowri. A., Sanga Ilakkiyaththil Uraiyadal, Paari Nilaiyam, Chennai – 08.1989.
2. Ilango. N., Karuththal Aayvu, Nallarasu Veliyidu, Chennai – 01. 1996.
3. Suppiramaniyan., S.V., Tholkappiyam, Manivasakar Pathippakam, Paarimunai, Chennai – 08.
4. Nadarasan. T.S., Thamizh Azhakiyal Marbum Kotpaadam, New Century Book House, Chennai.
5. Narayanasamy Iyar. A., Natrinai Nanooru Moolamum Uraiyum, Thirunelveli Thenninthiya Saiva Siththantha Noorpathippu Kazhakam, Aalvaarpettai, Chennai. 2017.
6. Banjangam. K., Pen – Mozhi – Punaivu, Kavyaa, Bangalore – 38. 1999.
7. Puliurkesigan Urai, Kaliththogai, Mullai Nilaiyam, Chennai. 2023.

சங்க அக இலக்கியங்களில் கூற்றும் உரையாடலும் - ஓர் ஆய்வு

கா. பிரியங்கா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கூற்று முறை என்பது அகப் பாடல்களின் கருத்துப் புலப்பாட்டிற்கு இன்றியமையாத ஒன்று. கூற்றின் மூலம் ஒருவரின் இயல்பினை அறிந்துகொள்ள இயலும். அகமாந்தர்களின் கூற்று வாயிலாக அவர்களின் இயல்புகளை நம்மால் அறிய முடிகிறது. இவை பாடலைப் படைத்தப் புலவர்களின் எண்ணங்கள் என்பதை தனித்துப் பிரிக்க இயலாது. அவ்வகையில், சங்க அகப் பாடல்கள் கூற்று எனும் நிலையிலிருந்து உரையாடல் அமைப்பிற்கும் இடங்கொடுக்கும் விதத்தை ஆராய்வதாக இந்த ஆய்வு அமைகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: கூற்று, உரையாடல், அக மாந்தர்கள், எண்ணங்கள்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களைப் புரிந்துக் கொள்ள கூற்றும், துறையும் உதவியாக உள்ளன. புறப் பாடல்களில் பாடலின் பின்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திணை, துறை எனும் இரண்டில்துறை என்பது பாடலின் பொருண்மை பற்றியதாக உள்ளது. அகப்பாடல்களைப் பொறுத்த அளவில் “கூற்று” என்னும் சொல்லே பாடலில் மாந்தர்களின் பேச்சினை தெளிவு படுத்துவதாக உள்ளது. “கூற்று” என்னும் சொல் பேச்சு, உரையாடல், மொழிதல், எடுத்துரைப்பு, கருத்தாடல் என பல சொற்களால் “கருத்து வெளிப்பாட்டு முறை” என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும், கூற்றுக்குத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ள விதிகளை முதன்முதலாக கூறப்பட்ட விதிகளாகும்.

கூற்று - தொல்காப்பியர் ஆட்சி

கூற்று என்பது தொல்காப்பியரால்,

ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்றே

(தொல் - சொல் - 928)

என பேச்சு எனும் பொருளில் பொது நிலையிலும்,

சொல்லெதிர் மொழிதல் அருமைத்தாகலின்

அல்ல கூற்று மொழி அவள் வயினான

(தொல்-களவியல் - 1056)

வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல்

தாவின் றுறிய தத்தங் கூற்றே

(தொல்-பொருளியல் - 1187)

என “அகமாந்தர் பேச்சு” எனும் சிறப்புப் பொருளிலும் கையாளப்பட்டுள்ளன. கூற்று என்பதைப் போன்றே “கிளவி” எனும் சொல்லையும் கூற்றைக் குறிப்பிட 48 இடங்களில் கையாண்டுள்ளார். (தொல்காப்பியச்

சொற்பொருளடைவு) “மொழி” என்பதைக் கூற்றைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தியுள்ளார். (செய்யுளியல் - 1463) ஆனால், இவ்விரண்டு சொற்களும் அகமாந்தர் பேச்சு என்ற பொருளில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் செய்யுள் உறுப்புக்களைப் பட்டியலிடும்போது, கூற்று எனும் சொல்லே அவரால் இனம் காட்டப் பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் கூற்று எனும் சொல் நான்கு இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திணையே கைகோள் கூற்று வகை எனாஅ

(தொல் - செய்யுளியல் - 1259)

கூற்று இடை வைத்த குறிப்பினான

(தொல் - செய்யுளியல் - 1421)

கூற்று அவண் இன்மை யாப்புறத் தோன்றும்

(தொல் - செய்யுளியல் - 1447)

குட்டியும் பறமும் கூற்று அவண் வரையார்

(தொல் - மரபியல் - 1509)

இவையே அல்லாமல் கூற்றுவையின், கூற்றும், அல்ல கூற்றுமொழி, கூற்றே என்பவை எட்டு இடங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளன.

கூற்றுக் கோட்பாடு - விளக்கம்

ஒருவர் கூற்று நிகழ்த்தும் சூழல், கூற்று நிகழ்த்துபவருக்கு வேண்டிய தகுதிகள், யாரெல்லாம் கூற்றைக் கேட்பதற்கு உரியவர் முதலான விதிமுறைகள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கூற்றுக் கோட்பாட்டினை விளக்கப் பல்வேறு அறிஞர்கள் தருகின்ற விளக்கங்கள் உதவியாக அமைகின்றன. கூற்று என்பதே அகப்பாடலின் முழுமையான வடிவமாக உள்ளது என்பதை,

கூற்று நிலை என்பது அமைப்பு முறை. அது அகப்பாடல்களின் பிரதானமான வடிவமைப்பு முறை. புறப்பாடல்களிலிருந்து அகப்பாடல்களை வேறுபடுத்தும் சாதனம் (தி.சு. நடராஜன், 2016:103) எனும் கூற்றால் அறிய முடிகிறது. கூற்றுக்கு பதிலாக எடுத்துரைப்பு என்னும் சொல்லை வழங்குவதை, எடுத்துரைப்பு என்கிற இந்தச் சொல் சொல்வரிடமிருந்து கேட்பவருக்கு அல்லது எழுதுபவர் இடமிருந்து வாசிப்பவருக்கு ஒரு செய்தியை எடுத்துச் செல்கின்ற ஒரு வகையான தகவல் தொடர்பு முறையினைக் குறிக்கின்றது (பஞ்சாங்கம். க., (மு.ப. 2003) ப.4) என்பதிலிருந்து பெறலாம். கருத்தாடல் என பயன்படுத்தியதை கருத்தாடல் என்பது ஒரு செயல் போக்கு. பேசுகின்றவரோ கேட்பவரோ எழுதுவதோ எவராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கிடையே நடைபெறக்கூடிய ஊடாட்டத்திற்கு பெயர் தான் கருத்தாடல் என்று இளங்கோ தமது கருத்தாடல் ஆய்வு நூலில் கூறுகிறார்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் அகத்துறைப் பாடல்கள் ஒருவர் பேசுவது போலதான் எழுதப்பட்டுள்ளன. அதாவது கூற்று வடிவில் தான் எழுதப்பட்டுள்ளன. தலைவன், தலைவி, பாங்கன், தோழி, செவிவி என யாரோ ஒருவர் பேசுவது போலவே பாடல்கள் உள்ளன. இவ்வாறு அமையும் பாடல்களே அக இலக்கியப் பாடல்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கூற்றும் உரையாடலும்

கூற்று என்பது அக இலக்கியத்திற்கே உரிய நடையாக உள்ளது. இது மொழியின் படைப்பாற்றலால் உருவாகியுள்ளது. பொது வழக்கில் ஒருவர் மற்றொருவரை வெளிப்படையாக விளித்துத் தன் கூற்றை நிகழ்த்துதல் என்பது இலக்கியத்தில் வரும்போது (உரையாடல் கற்பனை) “உரையாடலியம்” என்று பத்தின் சுட்டுவதுடன் பொருந்துகிறது. தொல்காப்பியர் கூற்றின் சொன்மை, பொருண்மைக் குறித்து கூறியதை இளம்பூரணர் தன்னை அறியப் படுத்தும், தன்னிலிருந்து வேறாகி நிற்கும் என்கிறார். இரஷ்ய சிந்தனையாளர் பத்தின் இதை “உரையாடலியம்” என்று Problems in the work of Dasteyevsky என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியத்தின் கூற்றுக்கோட்பாடும், சங்கப்பாடல்களின் வெளிப்பாடும் ஒன்றுடனொன்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கின்றன. இது சங்கக் கவிதைக்கும், அதனை வாசிப்பவருக்கும் உள்ள கால இடைவெளியில் நிகழும் கோட்பாட்டுச் செருகல் வழியாக வெளிப்படுகிறது. வருங்காலங்களில் பழந்தமிழ்க் கவிதையின் கவித்துவ அழகியலைக் காண கோட்பாட்டின் வெளிச்சமும், வாசகனின் புரிதலும் பிரதானமாகின்றன. பாடலின் மன உணர்வெழுச்சிகளும் புலம்பல்களும் புலவர்களால் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தக் காட்சிப் படுத்தலில் புலவனின் குரலானது மங்கலமாகவும் பாடலில் இயங்கும் மாந்தரின் உணர்வு, இடம், காலம், சூழல், சமூகக் கட்டுக்கோப்புகள், வெளிப்பாடுகள் ஆகியவைகள் பல தளங்களில் பிரகாசமாவும் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வடுக்கு நிலைகளின் ஊடே கேட்போன் ஒருவனை நோக்கி நிகழ்த்தப்படுவதாக உரையாடல் நிகழ்கிறது. ஒட்டுமொத்த உரையாடலிலும் பேசுவோனும், கேட்போனும் இருப்பதில்லை. பாடலைப் படைக்கும் புலவனின் கலைத்தன்மையின் தேவைக்காகவே இவ்விருவரும் உருவாக்கப்படுகின்றனர். இவற்றிற்கு அக இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பின்புலமாக அமைகின்றன.

ஒருவர் பேசுவது கூற்று, பேச்சுக்கு பதிலுரை வரும்போது உரையாடல் தோன்றுகிறது என்னும் கருத்துக்கு,

ஒருவர் பேச்சுக்கு மறுபேச்சு எழும்போது தான் உரையாடல் எழுதுகின்றது

(அமிர்தகௌரி. ஆ., மு.ப.1989) ப.115)

என்பவரின் கருத்து வலுசேர்க்கிறது

சங்கக்கவிதைகளுள், அவற்றின் மொழிநடையின் வழியாக - வெளிப்படையாக உரையாடல் அமைவதும், உரையாடல் தொனிக்காமல் பூகமாய் வருவதும் என இருவித நோக்குகள் புலப்படுகின்றன.

விழுந்த மாரிப் பெருந்தண் சாரல்

மதனின் மாமெய்ப் பசலையுங் கண்டே

(நற்றிணை 244)

எனும்சங்கப்பிரதியில்தலைவிதோழியிடம், “என் பசலை நோயை அறிந்தபின்னும் தலைவனுக்கும், அன்னைக்கும் தகவலைச் சொல்லி செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் போனால் நீ கொடியவளாகிவிடுவாய்” என்கிறார். இது “செய்யாய் ஆகலிற் கொடியை தோழி” என்று தமது தோழியைப் பார்த்து உரையாடுவதுபோல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கவிதையின் மொழிநடைக்குள் உரையாடல் தொனிக்கிறது. இதில் உரையாடல் வெளிப்படையாக, இருவரும் மாறி மாறி பேசுவதுபோல் வராமலிருக்கக் காரணம் உரையாடலை கவிதை உள்வாங்கிவிட்டதே ஆகும். இதன் மற்றொரு வடிவாக,

வாரி, நெறிப்பட்டு, இருபுறம் தாஅழந்த

.....

சென்று யான் அறிவேன்; கூறுக, மற்றுஇனி

(முல்லைக்கலி 147:1-7)

எனும் பாடலில் தலைவி பேச, அதற்கு மறுமொழியாக தோழி பேசும் வரியும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கவிதை முழுமையான உரையாடல் வடிவத்தினை வெளிக்காட்டுகின்றது. இவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு வெளிப்படையாக வராத உரையாடலுக்கு உதாரணம்,

படையிடு வான்மன் கண்டீர், காமன் - மடையடும்

பாலொடு கோட்டம் புகின்,

இவள்தான், வருத்தநோய் செய்து இறப்பின் அல்லால் (முல்லைக்கலி. 9:19-21)

இப்பாடலில் தலைவியிடம் தமது விருப்பத்தைக் கூறியும் மனமிரங்காது நிற்க, அதனால் தலைவன் உள்ளம் வெதும்பிப் புலம்புகிறான். அதாவது வெளிப்படாமல் கற்பிதமாய் மற்றொருவரைப் படைத்து, மொழி உரையாடலை மேற்கொண்டுள்ளது.

சங்கப்பிரதிகள் தொடங்கி தற்காலப் பிரதிகள் வரையிலும் படைப்பவனின் படைப்புக்குள் உருவாக்கப்படும் பாத்திரமானது படைப்பாளியுடன் உரையாடலில் உள்ளது என்பது பூகமானது. படைப்பாளி எடுத்துக் கொண்ட பாத்திரத்தினைப் “போலச் செய்தல்” மூலம் உள்வாங்குகிறார். எந்நேரமும் படைப்பாளியும் பாத்திரமும் தமக்குள் தாம் உரையாடிக் கொள்கின்றனர். படைப்பின் உள்முகப் பரப்பிலும், வெளிப்பரப்பிலும் உரையாடலியம் இயங்கிக்கொண்டுள்ளது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அமிர்தகௌரி. ஆ., சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல், பாரி நிலையம், சென்னை - 08. 1989.
2. இளங்கோ. ந., கருத்தாடல் ஆய்வு, நல்லரசு வெளியீடு, சென்னை - 01. 1996.
3. சுப்பிரமணியன். ச.வே., தொல்காப்பியம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், பாரிமுனை, சென்னை - 08.
4. நடராசன். தி.சு., தமிழ் அழகியல் மரபும் கோட்பாடும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி.) லிட், சென்னை.
5. நாராயணசாமி ஐயர், அ., நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம் லிட், ஆள்வார்பேட்டை, சென்னை. 2017.
6. பஞ்சாங்கம். க., பெண் - மொழி - புனைவு, காவ்யா, பெங்களூர் - 38. 1999.
7. புலியூர்க்கேசிகள் உரை, கலித்தொகை, முல்லை நிலையம், சென்னை. 2023.

Abhimannan's Fight – Elements of Life in the Arichandran Terukkuttu Tradition

G. Sivagami

*Ph.D., Research Scholar (Full Time), P.G. & Research Department of Tamil
Tamil Arignar Anna Government Arts College, Cheyyar, Tiruvannamalai*

Dr. K. Venkatesan

*Associate Professor, P.G. & Research Department of Tamil
Tamil Arignar Anna Government Arts College, Cheyyar, Tiruvannamalai*

Abstract

Literatures are the historical traces of mankind. They have survived time. The foremost among them is folk literature. They are the life experiences of the uneducated common people. They are rich in ideas and imagination. Like folk literatures, there are also folk arts. Folk arts are one with the life of the people. These arts have taken various forms over time. Among these, Abhimannan Danda is an important drama in the Terukkuthu. It is based on the main events of the Mahabharata war. In it, Abhimannan's bravery, the destruction of the Chakravayuka and his heroic death are depicted. In this, the article has been completed by using the historical approach, the interpretive approach and the sociological approach to highlight the life elements in Abhimannan Danda Terukkuthu.

Keywords: *Abhimanyu (bravery and youth), Arjuna (sorrow of separation, battlefield descriptions, truthfulness, invoking nature as a witness), Vishwamitra*

References

1. Veerabhadra Dasar, Abhimanyu Battle Play, Publication – 1894. Rathina Nayakar and Sons, Poovirundavalli, Chennai – 600 017
2. Pugazhendi Pulavar, Abhimanyu Battle Play, Publication – 1894. Rathina Nayakar and Sons, Poovirundavalli, Chennai – 600 01
3. Pugazhendi Pulavar, Abhimanyu Sundari Malai, Publication – 1954. Thirumagal Vilasa Press, Poonga Nagar, Chennai – 600 003.
4. Villiputhur, Villi Bharatham, Publication – 2010. Saradha Publications, R.A. Puram, Chennai – 600 028.
5. Veerakavirayar, Harichandra Puranam, Publication – 1980. Saradha Publications, Kondithoppu, Chennai – 600 079.
6. Veerakavirayar, Harichandra Drama, Publication – 1950. Rathina Nayakar and Sons, Chennai – 600 017.
7. Kalamega Pulavar, Collection of Individual Poems, Publication – 1964, Mullai Nilayam 9, T. Nagar, Chennai – 600 017.
8. Pazhaverkadu Rangapillai Kavirayar, Harichandra Drama, Publication – 1901, Roja Muthiah Research Library, Chennai – 600 017.

சலர்: IO

சிறப்பிதழ்: I

சாநம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

[https://doi.org/10.5281/
zenodo.18981385](https://doi.org/10.5281/zenodo.18981385)